

Z Dołatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztly: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztly: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. stycznia do 31. marca 1863.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Cześć urzędowa.

Na polepszenie dotacji trywialnego nauczyciela w Skolem w obwodzie stryjskim, ofiarował tamtejszy właściciel dóbr *W. Eugeniusz Kinsky* pięć procentową obligację pożyczki narodowej na 1050 zł. w. a.; uprocentowaną od 1. maja 1862.

Tę szlachetną i pożyteczną dla ogółu ofiarę podaje się z uznaniem do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 19. grudnia 1862.

W ciele wyborem właścicieli większych posiadłości gruntowych w obwodzie żółkiewskim obrany został na dniu 29. b. m. w *Żółkwi* deputowanym na sejm krajowy w miejsce księcia *Lubomirskiego*, — *Stanisław Polanowski* właściciel Siebieczowa w obwodzie żółkiewskim.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 30. grudnia 1862.

Wiedeń, 30. grudnia. Dnia 28go. b. m. wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XLV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 102. Rozporządzenie ministerstwa finansów, z 20go grudnia 1862 — ważne w całym państwie — mocą którego wydane zostały potrzebne postanowienia ku wykonaniu ustawy z 13. grudnia 1862, zawierającej niektóre zmiany w ustawach z 9go lutego i 2go sierpnia 1850.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Gazeta wiedeńska zamieściła następującą

Najuniżeńszą relację

komisji długu państwa z dnia 28. listopada 1862 roku, do L. 137 o sprawie długu państwa z końcem pierwszego półrocza 1862 r.

Najjaśniejszy Panie!

Stosownie do przepisów najwyższego patentu z dnia 23. grudnia 1859 (§. 11) wernopoddańcza komisya długów państwa pozwala sobie złożyć Waszej Cesarskiej Mości rezultat zbadania relacji, przez dyrekcję długu państwa o stanie długu tego z końcem pierwszego półrocza 1862 zdziałanej.

Według wykazu, przez komisję na zasadzie najdokładniej sprawdzonych wyciągów buchalterycznych sporządzonego i tu dołączonego, w którym zamieszczone są po szczególe wszystkie zmiany, jakie zaszły w różnych kategoriach ogólnego długu państwa tudzież długu lombardzko-weneckiego, oraz długu indemnizacji gruntowej od końca miesiąca października 1861, stan długów państwa w wartości nominalnej z końcem pierwszego półrocza 1862 był następujący; a mianowicie:

A. Co do ogólnego długu państwa:

I. Bez obowiązku zwrotu:

1. Dług dawniejszy:

62,790.794 złr. 32³/₈ kr. w części niosący procent w walucie wiedeńskiej, w części bez procentu. 14,485.100 złr. w monecie konwencyjnej z opłatą procentu i z wylosowaniem.

2. Dług nowy:

1578,195.871 złr. 12⁴/₈ kr. w monecie konwencyjnej i 89,940.419 złr. 92 c. w walucie austriackiej.

II. Z obowiązkiem zwrotu:

1.867.898 złr. 49 kr. w walucie wiedeńskiej, 140,797.632 złr. 2¹/₈ kr. w monecie konwencyjnej, 116,670.634 zł. 94 c. w walucie austriackiej.

3. Dług niestały:

408,936.342 zł. 69 c. w walucie austriackiej.

B. Co do długu lombardzko-weneckiego:

a) Dług stały:

I. Bez obowiązku zwrotu kapitału:

26,879.004 złr. 9 kr. w monecie konwencyjnej, 1,188.969 zł. — w walucie austriackiej.

II. Z obowiązkiem zwrotu kapitału:

9,437.290 złr. 39 kr. w monecie konwencyjnej, 30,000.000 zł. w walucie wiedeńskiej.

b) Dług niestały:

1,210 034 zł. 78⁵/₁₀ kr. w walucie austriackiej.

Powyższe długi zewalnowane na kapitał pięciu procentowy i na walutę austriacką, dają sumy następujące; a mianowicie:

a) Co do ogólnego długu państwa 2381.564.789 zł. 36 c.

b) Co do długu królestwa lombardzko-weneckiego . . . . . 70,446.287 zł. 55⁵/₁₀c.

a zatem w ogóle 2452,011.076 zł. 91⁵/₁₀c.

po straceniu zaś majątku czynnego kasy depozytowej państwa 2,271.846 zł. 23 c.

tudzież funduszu amortyzacyjnego lombardzko-weneckiego 4,304.563 złr. 58 c.

w ogóle 6,576.409 złr. 81 c.

pozostaje 2445,434.667 zł. 74⁸/₁₀c.

a mianowicie: na ogólny dług państwa . . . . . 2379,292.343 zł. 13 c.

na dług królestwa lombardzko-weneckiego . . . . . 66,141.723 zł. 97⁵/₁₀c.

Z całej sumy ogólnego długu państwa wynoszącej, tudzież z długu lombardzko-weneckiego, wynoszącego,

co do pierwszego . . . . . 2211,397.350 zł. 26 c.

co do drugiego . . . . . 70,095.892 zł. 9 c.

przynosiły różne procentowe od setki, płatne w trzech różnych walutach.

Suma zaś 170,167.439 zł. 10 c.

tudzież z długu lombardzko-weneckiego . . . . . 350.395 zł. 46⁵/₁₀c.

a zatem w ogóle . . . . . 170,517.834 zł. 56⁵/₁₀c.

w części żadnego nie przynosiła procentu, częścią tylko procent czasowy.

Co zaś dotyczy długu indemnizacji gruntowej, takowy wynosił z końcem kwietnia 1862 roku 497,239.380 zł. w monecie konwencyjnej, czyli 522,101.349 zł. w walucie austriackiej, w której to sumie objęte już są obligacje indemnizacyjne w ilości 30,379.311 zł. 68 c. w walucie wiedeńskiej wydane na pokrycie wynagrodzeń laudemialnych, od których procent z kasy państwa opłacany był winien, a które z tego powodu w rubryce długów niestałych policzone zostały.

W porównaniu powiększenia ogólnego długu państwa w pierwszym półroczu 1862 roku, wynoszącym 30,699.392 zł. 53 c. z jednoczesnym jego umniejszeniem . . . . . 13,451.364 zł. 22⁵/₁₀c.

okazuje się, iż dług powiększył się o . . . . . 17,248.028 zł. 30⁵/₁₀c.

ze względu zaś na powiększenie czynnego majątku kasy depozytowej państwa . . . . . 33.914 zł. 1⁵/₁₀c.

wynoszącego, dług państwa od końca października 1861, powiększył się o . . . . . 17,214.114 zł. 29 c. w walucie austriackiej.

Z powyższego powiększenia 30,699.392 zł. 53 c. wynoszącego, przypada:

a) na dług bez obowiązku zwrotu:

Z powodu wylosowania dawniejszego długu państwa, wydania obligacji na spóźnione wpłaty subskrypcyjne pożyczki narodowej, likwidowanych rent wynagrodzenia cłowego, a w końcu z powodu konwersyj:

1. w monecie konwencyjnej . . . . . 1,188,800 zł. 9 c.

2. w walucie austriackiej . . . . . 5,310.567 zł. 55⁵/₁₀c.

b) na dług z obowiązkiem zwrotu w walucie austriackiej:

Z powodu przepisania obligacji w monecie konwencyjnej, częściowej sprzedaży pożyczki angielskiej z roku 1859, wpłat subskrypcyjnych na pożyczkę loteryjną z r. 1860, w końcu z powodu zwiększonych zaległości wylosowanych a dotąd niepodniesionych wygran i kapitałów . . . . . 9,996.228 zł. 20 c.

c) na dług niestały:

w skutek zwiększonej emisji asygnacji hipotecznych i zwiększonych czynności depozytowych pieniędzmi depozytowymi . . . . 14,203.796 zł. 86⁵/₁₀c.

zatem w ogóle . . . . 30,699 392 zł. 53 c.

Zmniejszyły się zaś w pierwszym półroczu 1862:

1. Dług dawniejszy wylosowany, procent części w walucie wied., częścią w mon. konw. przynoszący, o . 6,412.355 zł. 3 c. w skutek losowań według patentów odbytych i odpisań kapitałów przedawnionych.

2. Dług z obowiązkiem zwrotu w mocnecie konwencyjnej o . . . . . 4,799.345 zł. 23 c. w skutek spłat i przepisów na wal. austr.

3. Dług niestały o . . . . . 2,239.660 zł. 96⁵/₁₀c. w skutek zwrotów i innych forszusów funduszom indemnizacyjnym

w ogóle zatem o sumę powyższą . . . . . 13,451.364 zł. 22⁵/₁₀c.

Dług Królestwa lombardzko-weneckiego zmniejszył się w ciągu pierwszego półroczu 1862 roku w skutek spłat i amortyzacji o 277.661 zł. 46 c. w walucie wiedeńskiej.

Dług zaś obligacji indemnizacyjnych (ze względu na pomnożone wydanie obligacji gwoi pokrycia kapitałów wynagrodzenia laudemialnego) zmniejszył się o 524 925 zł. 38⁵/₁₀ c. w walucie austriackiej, w skutek spłat giełdowych i zwrotów.

W wykazie, Waszej cesarskiej Mości złożonym, zamieszczone są jedynie obligacje i znaczki monetarne pokoniec kwietnia 1862 roku de facto wydane po strąceniu sum, w kasach publicznych pozostałych.

Natomiast obligacje w księgach kredytowych już zamieszczone, na teraz jednak żadnego procentu nie przynoszące, a jedynie na zamianę obligacji tejże samej kategorii albo na wydanie w skutek nastąpiących wpłat na pożyczkę narodową przeznaczone, a w c. k. uniwersalnej kasie długów państwa, przy skontrolowaniu tejże w spółnie z komisją długów państwa znalezione, lub w kasach pożyczkowych znajdujące się, w osobnym dodatku do powołanego wykazu gwoi ewidencji zamieszczone zostały.

Co do procentów do ogólnego długu państwa po dzień 1go kwietnia 1862 r. już wypłacalnych, dotąd jednak nie podniesionych, podpisana komisja długów państwa wykazu ich od buchhalteryi państwa nie zazała, z powodu iż wykaz takowy, pomimo wielkiego poświęcenia sił i czasu, dla niedostatecznej kontroli wypłat procentów od długów państwa, o czem komisja długów państwa dawno już wspominała, z pożądaną dokładnością nie mógłby być sporządzony.

Co do zmian zaszytych w pierwszym półroczu 1862 r. w kontach tychezasowych wpływów i wydatków centralnej kasy państwa, wykazy przez komisję długów państwa od buchhalteryi państwa zazaane, dład jeszcze zalegają.

W końcu wiernopoddańcza komisja długów państwa dodać jeszcze musi, iż obligacje przeznaczone do amortyzacji w roku administracyjnym 1861 już w kasie depozytowej państwa złożone zostały, z wykazu zaś odpowiednich obligacji dopiero w drugim półroczu 1862 roku odpisane być mogą.

Wiedeń, 28. listopada 1862 r.

Józef książę Colloredo-Mansfeld. Alfons margrabia Pallavicini. Anzelm baron Rothschild. Zenobius Konstanty br. Popp. Maurycy kawaler de Wodianer. A. kawaler de Dück. Piotr kawaler de Muermann.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 30. grudnia. (Uśmierzenie zarazy bydła w Królestwie Polskiem.)

C. k. jeneralny konsulat austriacki w Warszawie otrzymał od komisji rządowej Królestwa Polskiego następujące uwiadomienie:

W skutek odezwy cesarsko królewskiego konsulatu z d. 27. listopada r. b. Komisja rządowa ma zaszczyt zawiadomić, że księgosusz objawiony w początku miesiąca września r. b. skutkiem przedsięwziętych środków zaradczych jest zupełnie uśmierzony, tak, że w tych dniach upływający termin 21dniowy od ostatniego wypadku tej choroby we wsi Wygoda, Gminy Grochów pod Warszawą, pozwoli ogłosić Królestwo Polskie za zupełnie od rzeczonyj zarazy wolne.

Co się tycze chorób karbunkułowych, komisja rządowa po otrzymaniu raportów od władz, do których stosowne wydała rozporządzenie, żądane wiadomości zakomunikuje, nadmienić tu jednak znajduje komisja rządowa stosownem, że gdy choroby karbunkułowe grasują zwykle tylko w porze gorącej, przeto wielkie jest podobieństwo do prawdy, że obecnie, z powodu istniejących mrozów, całe Królestwo jest od rzeczonyj choroby wolne.

Wiedeń, 28. grudnia. (Sprawa bankowa.)

Do Krak. Ztg. piszą z Wiednia pod dniem 27. b. m.: „W sprawie bankowej nastąpił zwrot niespodziewany. Gdy przedwczorajsze zgromadzenie dyrektorów banku u Jego Excelencyi ministra finansów nieodniosło żadnego skutku, przedstawił p. Plener wątpliwości, wniesione ze strony dyrekcji bankowej, w radzie ministeryalnej, która odbyła się wczoraj po południu, i jeszcze wczoraj późno wie-

czorem otrzymał gubernator banku p. Pipitz notę z ministeryum finansów z zaproszeniem, ażeby dyrekcya bankowa wzięta jeszcze raz pod rozwagę zakwestyonowany § 4. ugody, przyczem odnośnie do odbytej konferencji, udzielone zostały w tej nocy imieniem rządu ważne wyjaśnienia.

Skutkiem tej noty i zawartych w niej zapewnień ces. rządu postanowiła dyrekcya bankowa na odbytem dziś przed południem posiedzeniu odstąpić od ostatniej swojej uchwały i *zalecić wydziałowi bankowemu przyjęcie ustawy bankowej nawet z zakwestyonowanym §. 4. ugody.* Dziś wieczorem tedy odbyła się wspólna narada dyrekcji bankowej i komitetu wydziału bankowego z uwzględnieniem najnowszego zwrotu w tej sprawie. Do głosowania nie przyszło, gdyż osądono, że głosowanie komitetu nie mogłoby mieć żadnego skutku. Jednak oświadczone ogólnie, że z przyjęciem ustawy bankowej ma być zarazem przyjęte przyrzeczenie, zawarte w nocy ministra finansów, że c. k. rząd gotów jest przedłożyć reprezentacji państwa projekt bezwarunkowego oprocentowania pożyczki, jeżeli bank zechce poprzestać na mniejszym procencie niż 1 milion. Co do sumy byli wszyscy tego zdania, że da się wyjednać ryczałtowa suma 800 000 zł., i że wydział bankowy oświadczy się już w poniedziałek w tym duchu.“

Portugalia.

Lizbona, 17. grudnia. (Odmowa Króla Dom Fernanda.)

Dla Portugalczyków mile są powody, które skłoniły Króla Dom Fernanda, ojca Króla panującego, odmówić ofiarowaną mu przez Anglię i Francję kandydaturę tronu greckiego. Dom Fernando jest kochany w Portugalii, a wyznał dobrowolnie, że jego położenie w tym kraju jest tak mile, że nie pomieniałby go za tron. Uciążliwą była dla niego rejenca, którą objął po śmierci swojej małżonki Donny Maryi, a w godzinę po wstąpieniu na tron syna, Króla Don Pedra, wybiegł, na ulicę Lizbony, i wmieszał się po między lud, aby odżyć jego swoboda. Tak czynił zawsze, co też obok jego nieocenionych przysług zjednało mu miłość ludu, woli więc pozostać w Portugalii, jak panować w Grecyi.

Włochy.

Rzym, 22. grudnia. (Dezerce w wojsku piewonckiem. — Różne wiadomości.)

Do Civitavecchia przybywa wielu dezertersów z wojska piewonckiego, Lombardów, Toskanów, Modeńczyków i Medyolanczyków, którzy częścią wstępują do wojska papieskiego, częścią pracują przy fortyfikacyach w Civitavecchia. Transport z 200 ludzi złożony, przyprowadzony został na rozkaz ministra wojny i ma być użyty przy budowie nowych koszar w starym obozie pretoryjskim.

Genua, 24. grudnia. Mówią tu głośno o podróży Króla Wiktora Emanuela do Paryża na chrzciny wnuka swego, syna księcia Napoleona i księżny Klotyldy. Czas tej podróży oznaczają na dzień 10. lub 12. stycznia. Zapewniają, iż poseł rosyjski hrabia Stackelberg odwołany będzie z Turynu.

Komisja w sprawie rozbójnictwa w Neapolitańskiem nader jest czynna. Mówią, iż p. Mosca proponował środki następujące: Podział gruntów gminnych, zamianę dóbr kościelnych w stałe renty, oczyszczenie administracji i sądownictwa z podejrzanych elementów, zwinięcie i reorganizację gwardyi narodowej w tych miejscach, w których się opieszała okazała; dalsze środki przeciwko kamoristom, spieszną budowę dróg, reorganizację policji teraz nie nie przydatnej, środki przeciwko klasztorom, o ile się okażą centrami reakcji, poprawa obecnego systemu wojskowego, krom tego wszystkiego sądzą, iż potrzebne będzie wydanie osobnego prawa przeciwko bandytyzmowi i bandytom.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. grudnia. (Mianowanie.)

Dzien. pow. donosi: Za najtłaskawszem upoważnieniem Najjaśniejszej Pani, pod której opieką pozostaje instytut Alexandryjsko-Maryjski wychowania panien w Warszawie, Jego ces. Wysokość Wielki Książę Namiestnik powołał Paulinę z hrabiów Potockich hrabinę *Wielopolska, margrabinę Myszkowska*, na wizytatorkę honorową pomienionego instytutu.

Grecya.

Ateny, 20. grudnia. (Nota posłów trzech mocarstw. — Depesza. — Zgromadzenie narodowe. — Deputucya.)

Dnia 13. b. m. posłowie Francyi, Rosyi i Anglii następującą notę przesłali prezydentowi rządu tymczasowego:

Podpisani ministrowie Francyi, Rosyi i Anglii mają zaszczyt zawiadomić pana Bulgaris o umowie, którą trzy mocarstwa zawarły 4. b. m. i podpisani swoich pełnomocników zaopatrzyły.

„Francya, Anglia i Rosya oświadcza, że na mocy umowy żaden z członków panujących rodzin cesarskich i królewskich tych trzech państw, nie może przyjąć ani nosić korony Greckiej. W skutek tego, ani Jego kr. Wysokość książę Alfred, jak członek rodziny królewskiej w Anglii, ani Jego ces. Wysokość książę Romanowski Leuchtenberg, jako członek cesarskiej rodziny w Rosyi, nie mogliby przyjąć korony greckiej, gdyby ta miała im być ofiarowaną przez naród Hellenów. Podpisani korzystają ze sposobności i t. d.

Ateny, 12. grudnia 1862.

Podpisano Bourrée. Scarlet. Bloudow.

Rezultat wyborów jest już wiadomy, chociaż nie wszystkie wykazy wyborcze nadeszły już do Aten. Książę Alfred został obrany jednogłośnie, a są jeszcze w Grecji tacy, co cieszą się nadzieją, że ten wybór jest czemś innym, jak demonstracją, którą Anglia chętnie przyjmuje, aby przy obsadzeniu tronu greckiego mogła wyrzec słowo stanowcze. Grecy wzięwszy się do wyborów, i wybrawszy Króla i zgromadzenie narodowe, wybierają teraz komisję, która ma udać się do Anglii, i rządowi angielskiemu przedłożyć życzenia Grecyi.

Z 10.107 głosów oddanych w stolicy otrzymał 9986 książę Alfred, 90 Alfred lub Rzeczpospolita, 12 Alfred lub śmierć, 1 Alfred lub Garibaldi, 1 Alfred lub Amadeus, 1 Alfred lub Abd-el-Kader, 7 Rzeczpospolita, 4 książę Leuchtenberg, 4 hrabia Flandryi, 1 Sułtan, 1 marszałek Mac Mahon. W Pyraus otrzymał książę Alfred 1576 głosów, książę Leuchtenberg 2, książę Aumale 1, a 7 głosów było za księciem Alfredem lub Rzeczpospolitą.

Ważniejszym niż wybór Króla, jest teraz wybór reprezentantów do zgromadzenia narodowego. Skrutinium powiatu ateńskiego i czterestu innych jest już wiadome. W stolicy wybrani są: Kalifronas, Kalligas, Dosios, Makryanis Koronaios, Benisellos, Smoleński i Kaliozios; oprócz tego wojskowi, tudzież obywatele w Atenach mieszkający, ale do innych powiatów należący wybrali: pułkowników Artemis, Koronaios i Papadiamantopulos, jako też panów Kouraris, Gudas, Potrakis, Antonopulos i Skarlatos. Ponieważ wybór ostatnich ośmiu kandydatów był nieprawny, a rząd prowizoryczny przyzwolił nań, ponieważ był do tego zmuszony, przeto zgromadzenie narodowe będzie dopiero rozstrzygać, czy ci ostatni reprezentanci mogą być przypuszczeni do zgromadzenia, czy nie. Zastępuje jeszcze na wzmiankę wybór pana Bernadakis w Petersburgu. Jak słychać, ma on przybyć do Aten; Grecy bardzo wiele obiecują sobie po jego oględności, ale jeszcze więcej po jego pieniądzech.

Po rogach ulic poprzyklepiano dzisiaj depezę z Londynu następującej osnowy.

„Wyspy Jońskie będą odstąpione tylko pod tym warunkiem, że Grecya dotrzyma w pierwszej proklamacyi rządu prowizorycznego zawartych zobowiązań względem zachowania traktatów, i że Grecya wybierze kandydata, którego wybór będzie podobał się Królowej angielskiej.

Posel angielski pan Elliot, któremu poruczono misję nadzwyczajną przy rządzie prowizorycznym w Grecyi, przybył do Aten 22. grudnia. Tegoż dnia nastąpiło uroczyste otwarcie greckiego zgromadzenia narodowego; było obecnych 80 członków. Zdaje się, że zgromadzenie obwoła Królem księcia Alfreda, i tym sposobem zatwierdzi wybór ludu; zarazem ma być mianowany namiestnik królewski do tymczasowego sprawowania interesów królestwa, nadto do Francyi i Anglii będzie wysłana deputacya, która ma pracować nad usunięciem trudności, przeszkadzających księciu Alfredowi wstąpić na tron. Z innych kandydatów jednak także żadna nie zdaje się być pewną. Książę Ludwik hessen-darmsztadzki jest krewnym Królowej Wiktoryi i Cesarzowej Maryi rosyjskiej. France zapewnia, że i ten odmówił, toż samo donosi *Independance Belge* o księciu Mikołaju Nassauskim.

Turecja.

(Stosunki z Czarnogóra. — Transport broni.)

Nowo mianowany cywilny gubernator Albanii, Wassil Basza (dawniej w Mostarze), przybył 18. b. m. do Skodaru, a prawie równocześnie przeniósł marszałek Derwisz Basza główną kwatery swoją ze Spusza do Skodaru, gdzie szodziejwana jest także familia jego, z którą od czterech lat był rozłączony. Zdaje się więc, pisze „*Jeneralna korespondencya z Austrii*“, że Derwisz Basza uważa urządzenie tureckiej drogi handlowej i wojskowej przez Czarne góry za niewątpliwie. W istocie pogodzili się już z nowymi rozporządzeniami Turków Czernogórcy z Bielopawlicza, którzy zarabiają niemało na liwerunkach do budowli strażnic tureckich, a także Bil Doda, dawny naczelnik katolickich Miridyków, przybył do Skodaru, jak się zdaje dla zawarcia pokoju z Turkami.

Z innej też strony zapewnijają, że protestacya Mirka Petrovicha przeciw zbudowaniu strażnicy tureckiej na pewnym punkcie, nieobjętym konwencją, nie odniosła żadnego skutku. Protestacyę tę uważają za nieistniejącą, gdyż niesprawdziła się wiadomość czernogórska, jakoby książę Mikołaj telegrafował o tem swojemu ojcu. Owszem jest pewna wiadomość, że Turcy zbudowali dotąd tylko dwie strażnice, mianowicie jedną pod Spuzem na początku drogi wojskowej a drugą w połowie tej drogi pod Orłogiem.

Z **Krajowej** donoszą „*Jener. kor. z Austrii*“ pod dniem 20. b. m.: Przedwczoraj przejeżdżało tedy znowu 50 wozów z bronią i amunicją w kierunku Grui nad Dunajem pod eskortą milicyi wołoskiej. Dunaj ma już być zamrznięty, a na wybrzeżu serbskiem poczyniono już potrzebne przygotowania do wylądowania tej broni.

Kronika.

(Budowa szpitalu izraelskiego w Krakowie). Donoszą z Krakowa: Tutejszy szpital izraelski jest to gmach nędzny, parterowy, lada chwila zawaleniem się grozący, i pewnie nie masz nigdzie drugiego takiego. Gmina izraelska już dawno powzięła zamiar wystawić nowy, a nawet w roku 1854 subskrybując 10.000 zł. na pożyczkę narodową, przeznaczyła tę sumę na budowę nowego szpitalu. Dochody z kar pieniężnych na żydów nakładanych przeznaczano także na ten cel, ale i to jeszcze nie wystarczało. Gdy nareszcie zawa-

lenie stało się nader bliskiem, rozpoczęto budowę w roku 1860; zajął się nią komitet budowniczy, i w roku bieżącym wyprowadził mury pod dach. Hojnemi ofiarami kilku członków gminy wsparło rozpoczęte przedsięwzięcie, i tak p. S. Deiches ofiarował 11.500 zł., i ma zamiar sprawić wewnętrzne urządzenie, oprócz niego zaś pp. H. M. Cypres, A. Gumplowicz i W. Schönberg nie szczędzili pracy i wydatków. Dotychczasowe koszty, ponieważ gmach buduje się na 150 chorych, wyniosły około 30.000 zł.; do zupełnego ukończenia potrzeba jeszcze 26.000 zł. — Gmina ma zamiar zaciągnąć pożyczkę skarbową w tej sumie, której pozyskanie byłoby wielce pożądanem, w przeciwnym bowiem razie budowa szpitalu, który dla Krakowa i jego okolicy ma stać się wielkiem dobrodziejstwem, przerwie się na czas nieoznaczony, a ubodzy chorzy znowu w nędznym dotychczasowym budynku mieścić się będą musieli.

(Nowa kolej.) Jak donosi „*Jener. Kor. z Austrii*“, miał właściciel dóbr Michał Popowicz otrzymać pozwolenie do rozpoczęcia robót przygotowawczych do budowli kolei żelaznej z Marmorosz-Szigetu na Borsę, Jakobenz, Gura-Humore aż do Kornobeneze na Bukowinie po oznaczeniu punktu wyjścia między austriacką i moldawską granicą.

(Straszny wypadek.) Z Lizbony donoszą pod dniem 12go b. m. o okropnem nieszczęściu na kolei żelaznej. Wschodnią koleją jechał pociąg z 200 robotnikami i materiałami przez most na rzece Sor, w tej chwili załamuje się most i cały pociąg wpada w rzekę. Do 100 ludzi miało zginąć, a wiele jest ranionych.

Zamknięcie rachunków

Towarzystwa dobroczynności za czas od 12. grudnia 1861 r. do 12. grudnia 1862 r.

Wydział Towarzystwa dobroczynności, składając coroczne sprawozdanie ze swych czynności, spełnia obowiązek wytknięty swą ustawą, przynosząc tym sposobem szanownej publiczności dowód o swej gorliwej pracy, i usilnem dążeniu ku niesieniu pomocy i ulgi biednym, tudzież nieszczęśliwym współpracom.

W zakładzie sierot imienia Heleny ks. Ponińskiej, pobierało w roku ubiegłym 40 sierot skromne lecz odpowiednie wychowanie, jak o tem szanowna publiczność przekonać się mogła z popisu, który się odbył dnia 20. lipca r. b. Z kosztówłożonych na zakład wypada w przecięciu na każdą wychowankę 77 zł. 65 c. w. a. rocznie. Wykładem religijnym zajmuje się z przykładową kapłańską gorliwością ksiądz Mikołaj Pawłowski, zaś nauk elementarnych i robót ręcznych uczą dwie w zakładzie mieszkające nauczycielki.

Spis imienny wydziału, dobroczyńców i członków Towarzystwa dobroczynności nie podajemy tu, z powodu że takowy znaleźć można w dawnych sprawozdaniach, do których interesowanych odsyłamy.

Wykaz przychodu i rozchodu funduszu Towarz. Dobr.

Podług sprawozdania z dnia 12. grudnia 1861 r.	
posiadało Tow. Dobr. realność pod l. 456 ³ / ₄ we Lwowie	zł. c.
w wartości	9000 —
Obligacye indemnizacyjne i listy zast. war. nom.	6450 —
W gotowiznie	14 45
Razem	15.464 45

Odtąd wpłynęło:

Dochód z loteryi	3404 —
Z kwesty kilku tygodniowej	1238 —
Ofiary od członków Tow. Dobr.	340 —
Ze sprzedaży obligacyi indemnizacyjnej na 1000 zł.	
i z prowizyi od obligacyi i listów zastawnych	920 75
Z ręcznych robót wychowanek zakładu	322 50
Zatem ogół dochodu wynosił	6225 25
Do czego dodawszy resztę w gotowiznie pozostałą z roku 1861	14 45
Ogół gotowizny wynosił	6239 70

Wydatki:

1. Na stałe i oboczne wsparcie ubogich	2015 40
2. Na całoroczne utrzymanie zakładu sierot	3106 70
3. Utrzymanie realności, należytość kominiarzowi i podatek	88 —
Zatem ogół wydatków wynosił	5210 10
Gdy więc dochód wynosił	6239 70
Zaś wydatki	5210 10

Zatem na rok przyszły pozostaje w kasie Towarzystwa dobroczynności w gotowiznie 1029 60

Majątek Tow. Dobr. składa się zatem:

1. Z realności w wartości	9000 —
2. Z obligacyi i listów zastawnych wart. nom.	5450 —
3. Z gotowizny w kwocie	1029 60
Razem	15.479 60

Przy tej sposobności wydział Tow. Dobr. uprasza szanownych członków o rychłe nadesłanie ofiar zaległych i bieżących, tudzież przedmiotów do loteryi fantowej, a to na ręce przełożonej Tow. Dam Wydziału lub sekretarza Tow. Dobr.

Lwów, dnia 20. grudnia 1862.

Wanda z Potockich hrabina Caboga.
Włodzimiers Russocki, sekretarz Tow. Dobr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów, jakie były w pierw-

